

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT

8338 *Reial decret 635/2015, de 10 de juliol, pel qual es regula el dipòsit legal de les publicacions en línia.*

La Llei 23/2011, de 29 de juliol, de dipòsit legal, estableix a la disposició final tercera que en el termini màxim d'un any el Govern, a proposta del titular del Ministeri de Cultura, avui Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, ha de regular mitjançant reial decret i en l'àmbit de les seves competències, escoltades les comunitats autònomes i els sectors implicats, el procediment de gestió del dipòsit de les publicacions electròniques.

Les publicacions electròniques, tant les que s'editen en suport tangible com les que es distribueixen en línia, han suposat un canvi en el concepte mateix de document. Algunes publicacions, com els llibres electrònics, mantenen unes característiques semblants a les dels llibres en paper; en canvi, en altres tipus de recursos, especialment en els sons, la unitat documental ha evolucionat d'un conjunt de peces publicades en un únic suport tangible a la presentació i oferta a través de les xarxes de dades de cadascuna de les peces individuals. D'altra banda, també han nascut recursos nous, fruit de les possibilitats que obre el món d'Internet.

El preàmbul de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, reconeix que les formes d'expressió intel·lectual i artística han evolucionat, s'han creat nous mitjans de publicació i avui dia les publicacions electròniques formen part del patrimoni bibliogràfic i documental dels diferents països, la qual cosa fa imprescindible la revisió de les normatives sobre dipòsit legal. Per aquesta raó, la Llei 23/2011, de 29 de juliol, inclou a l'article 4.3, lletres n) i ñ), les publicacions electròniques i els llocs web com a publicacions objecte de dipòsit legal.

Respecte al compliment d'aquesta obligació de dipòsit, que l'article 8 de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, atribueix al seu editor o productor, cal assenyalar que els procediments d'identificació i recollida d'aquest patrimoni s'han d'adequar a les característiques dels nous tipus de publicacions i a les necessitats de conservació i difusió que plantegen. Al mateix temps, s'han de tenir en compte els mitjans i recursos de què disposen els subjectes obligats, de manera que es faciliti la constitució del dipòsit de les publicacions en línia i es garanteixi la seguretat en la transferència de les dades al llarg de tot el procés, respectant en tot cas la legislació en matèria de propietat intel·lectual. La Llei 23/2011, de 29 de juliol, utilitza l'expressió publicacions «sense suport físic tangible» i les contraposa a aquelles «amb suport tangible». Aquest Reial decret utilitza l'expressió «en línia» per referir-se a les publicacions sense suport físic tangible, utilitzant així el terme més comú en el món de les publicacions electròniques.

Tot el procés de constitució i gestió del dipòsit legal de les publicacions en línia se sotmet als principis que estableix la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en particular pel que fa a publicitat activa en matèria d'informació institucional, organitzativa i de planificació.

Aquest Reial decret s'estructura en tres capítols, que tracten respectivament de les disposicions generals, de l'obligació del dipòsit legal i del procediment de gestió de les publicacions en línia. Consta d'onze articles, dues disposicions addicionals i tres disposicions finals.

El capítol I estableix que l'objecte d'aquest Reial decret és el de regular el procediment de gestió del dipòsit dels llocs web i dels recursos que s'hi contenen i a l'article 1.2 s'especifica que el règim jurídic del dipòsit de les publicacions electròniques en suport físic tangible ja està regulat per la Llei 23/2011, de 29 de juliol, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes.

Així mateix, al marge de la potestat que tinguin les comunitats autònomes de gestionar el dipòsit legal de les publicacions en línia, per garantir la unitat del sistema, la cohesió

territorial, l'intercanvi adequat d'informació i el màxim aprofitament dels recursos disponibles, les actuacions relatives al dipòsit legal de les publicacions en línia s'han de coordinar en el marc del Consell de Cooperació Bibliotecària ja que és l'òrgan col·legiat de composició interadministrativa que canalitza la cooperació bibliotecària entre les administracions públiques, tal com estableix l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 20/2007, de 22 de juny, de la lectura, del llibre i de les biblioteques.

Les publicacions electròniques en suport tangible tenen, des del punt de vista del dipòsit legal, les mateixes característiques que les publicacions en suport de paper i per això ja queda establert a la Llei 23/2011, de 29 de juliol, qui són els subjectes obligats a sol·licitar el número de dipòsit legal i a constituir el seu dipòsit.

El capítol II precisa quins recursos en línia són objecte de dipòsit legal i quins queden exempts d'aquesta obligació, alhora que fixa qui són els subjectes obligats a constituir aquest dipòsit, respectant en tot cas la legislació sobre protecció de dades.

El capítol III recull la regulació de la gestió i constitució del dipòsit legal de les publicacions en línia. Les actuacions que es duguin a terme en aplicació d'aquest capítol no atorguen cap dret de propietat intel·lectual ni tampoc legitimen les publicacions esmentades.

A causa de la complexitat del tractament dels recursos difosos en línia, aquest Reial decret simplifica el seu procediment de gestió. Elimina gairebé per complet el paper de les oficines de dipòsit legal en la gestió del dipòsit d'aquestes publicacions, inclosa l'assignació de número de dipòsit legal, amb la qual cosa es redueix la càrrega de gestió dels responsables de la constitució del dipòsit. En aquest àmbit, a les oficines de dipòsit legal els correspon únicament l'actuació en cas d'incompliment de l'obligat per aquest Reial decret, d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, i d'acord amb la normativa autonòmica que sigui aplicable. D'altra banda, aquesta simplificació de la gestió significa que les obligacions dels editors o productors dels llocs web en accés obert són nul·les, i poques i de fàcil compliment en el cas dels llocs web dels continguts d'accés restringit.

Aquest Reial decret s'ha sotmès a informe de les comunitats autònomes, del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, d'organitzacions i associacions els fins de les quals tenen relació directa amb l'objecte de la norma i del Consell de Cooperació Bibliotecària.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 10 de juliol de 2015,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte regular el procediment de gestió i constitució del dipòsit legal de les publicacions en línia, amb la finalitat de complir el deure de preservar el patrimoni bibliogràfic, sonor, visual, audiovisual i digital de les cultures d'Espanya en cada moment històric i permetre-hi l'accés amb fins culturals, de recerca o informació, de conformitat amb el que disposa la Llei 23/2011, de 29 de juliol, de dipòsit legal, així com la legislació sobre protecció de dades i propietat intel·lectual.

Les publicacions en línia formen part del patrimoni documental i bibliogràfic, de conformitat amb el que preveuen els articles 48 i següents de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

2. El dipòsit legal de les publicacions electròniques en suport tangible, inclosa la sol·licitud del número de dipòsit legal i la constitució d'aquest, es regula pel que estableix la Llei 23/2011, de 29 de juliol, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes.

3. El dipòsit d'una mateixa publicació en suport tangible no eximeix del seu dipòsit en línia.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

a) Captura: identificació i recollida de llocs web a partir de la utilització de programes informàtics que porten a terme un procés de seguiment d'enllaços amb la finalitat d'arxivar els continguts que conformen un recurs web determinat.

b) Dipòsit: emmagatzematge dels continguts capturats pels centres de conservació o transferits a aquests, en un repositori que garanteixi la preservació a llarg termini i l'accés per part dels usuaris dins dels límits que estableix la legislació en matèria de propietat intel·lectual.

c) Editor o productor d'un lloc web: persona física o jurídica titular del domini on s'allotja el lloc web o, si s'escau, la persona física o jurídica a la qual el titular del domini hagi cedit vàlidament i amb caràcter total el dret a la utilització, gestió i explotació del lloc web i, en particular, la decisió sobre els continguts allotjats o accessibles en el lloc.

d) Oficina de dipòsit legal: centre dipositari.

e) Publicació en línia: informació o contingut de qualsevol naturalesa difós en un suport electrònic no tangible, arxivat en un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat, que sigui objecte de difusió. Els llocs web es consideren publicacions en línia.

f) Recurs: entitat, tangible o intangible, que recull el contingut intel·lectual, artístic o de qualsevol altra índole i que està concebuda, produïda o editada com una unitat.

g) Xarxa privada: la que utilitza un espai d'adreces sense connexió directa a Internet ni des d'Internet, per la qual cosa no apareixen a la xarxa pública. Serveix per connectar equips d'una organització (intranet) o de diverses organitzacions (extranet).

h) Repositori segur: plataforma digital de conservació que compleix els requisits que estableixen les normes tècniques internacionals per a l'auditoria i certificació de la fiabilitat dels repositoris.

i) Lloc web: punt d'accés electrònic format per una o diverses pàgines agrupades en un domini d'Internet.

j) Lloc web lliurement accessible: el que té una URL pública i, per tant, és visible per a tots els usuaris d'Internet.

k) Suport no tangible: suport virtual d'una obra o contingut difosos a través de xarxes electròniques.

l) Suport tangible: suport físic d'una obra o contingut.

CAPÍTOL II

De l'obligació del dipòsit legal de les publicacions en línia

Article 3. *Publicacions en línia objecte de dipòsit legal.*

Han de ser objecte de dipòsit legal, juntament amb les metadades que incloquin, qualsevol tipus de llocs web i les publicacions que s'hi contenen –tant d'accés lliure com restringit–; sigui quin sigui el procediment de producció, edició o difusió; sigui quin sigui el suport o mitjà no tangible pel qual siguin distribuïdes o comunicades; sigui quina sigui la localització física del servidor o servidors a partir dels quals es difonen a les xarxes electròniques; i sigui quin sigui el domini que albergui la publicació; sempre que continguin patrimoni bibliogràfic, sonor, visual, audiovisual o digital de les cultures d'Espanya; i sempre que compleixin alguna de les condicions següents:

a) Que estiguin en qualsevol de les llengües espanyoles oficials.

b) Que estiguin produïdes o editades per qualsevol persona física o jurídica que tingui el seu domicili, residència o establiment permanent a Espanya.

c) Que estiguin produïdes o editades sota un nom de domini vinculat al territori espanyol.

Així mateix, el dipòsit legal ha d'incloure qualsevol altra forma, present o futura, de contingut electrònic difós a través de xarxes de comunicació.

Article 4. *Publicacions en línia excloses del dipòsit legal.*

Sense perjudici de les exclusions a què fa referència l'article 5 de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, no han de ser objecte de dipòsit legal les següents publicacions en línia:

- a) Els correus i la correspondència privada.
- b) Els continguts que estiguin albergats únicament en una xarxa privada.
- c) Els fitxers de dades de caràcter personal a què només té accés un grup restringit de persones.

Article 5. *Subjectes obligats a permetre el dipòsit legal de les publicacions en línia.*

L'editor o productor del lloc web on estiguin allotjades les publicacions en línia són els obligats a facilitar-ne el dipòsit legal d'acord amb el que estableixen els articles 7 i 8.

CAPÍTOL III

Procediment de gestió i constitució del dipòsit legal de les publicacions en línia

Article 6. *Gestió del dipòsit legal de les publicacions en línia.*

1. Els gestors del dipòsit legal de les publicacions en línia són els centres de conservació. D'acord amb l'article 9.2 de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, són centres de conservació la Biblioteca Nacional d'Espanya i els que determinin les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències.

2. Els centres de conservació, de conformitat amb l'objecte d'aquest Reial decret, establert a l'article 1, han de determinar quins llocs web i quins recursos són els que s'han de capturar o dipositar per ser conservats i així poder facilitar la seva consulta, respectant la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal i propietat intel·lectual, i seguint el criteri d'aconseguir la millor representativitat del món d'Internet i d'aconseguir una recollida el més completa possible de publicacions com ara llibres i revistes electrònics.

3. Els centres de conservació han de comunicar al centre dipositari en el qual tingui el seu domicili, residència o establiment permanent l'editor o productor l'incompliment de les obligacions de dipòsit de publicacions en línia per part dels subjectes obligats, als efectes que aquest centre dipositari emprengui les accions de control i verificació del compliment de les obligacions en matèria de dipòsit legal que siguin procedents, i s'exerceixi, si s'escau, la potestat sancionadora d'acord amb el que estableix el capítol V de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, així com la normativa autonòmica que sigui aplicable.

Els titulars dels drets reconeguts en aquest Reial decret els poden exercir de conformitat amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, així com amb la resta de normes aplicables.

4. No s'ha d'assignar un número de dipòsit legal a les publicacions en línia. D'acord amb l'article 14.6 de la Llei 23/2011, de 29 de juliol, els editors o productors de publicacions en línia poden sol·licitar número ISBN («International Standard Book Number») o un altre identificador numèric estàndard acceptat pels organismes internacionals competents.

Article 7. *Dipòsit legal de les publicacions en línia lliurement accessibles.*

1. Els centres de conservació poden capturar les publicacions en línia que hagin estat objecte de comunicació pública i els llocs web accessibles a través de xarxes de comunicacions.

2. Amb l'objecte de facilitar la captura o el dipòsit de les dades per part dels centres de conservació, l'editor o productor de llocs web i altres publicacions en línia lliurement accessibles ha de permetre que els centres de conservació procedeixin a recollir-les en les condicions que indica aquest article.

3. Sense perjudici del que estableix la disposició addicional segona, els procediments de selecció i captura de les publicacions en línia accessibles a través de xarxes de comunicacions, així com la freqüència amb la qual s'han de fer aquestes captures, els han d'establir, dins dels seus respectius àmbits competencials, la Biblioteca Nacional d'Espanya, centre de conservació d'àmbit estatal, i els centres de conservació de les comunitats autònomes.

Article 8. *Dipòsit legal de les publicacions en línia d'accés restringit.*

1. L'editor o productor de llocs web i altres publicacions en línia d'accés restringit està obligat a facilitar-ne la recollida, i proporcionar si s'escau als centres de conservació les claus que permetin l'accés i la reproducció de la totalitat dels continguts o llocs web, o a proporcionar la seva transferència a través de xarxes de comunicació o en un altre suport.

2. L'editor o productor ha de proporcionar els mitjans perquè qualsevol publicació en línia, detectada i capturada d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, pugui ser consultada i reproduïda en el futur sense que sigui necessària la introducció de cap clau per a la seva consulta o conservació. Així mateix, l'editor o productor de les publicacions en línia l'ús de les quals estigui limitat en el temps ha de facilitar als centres de conservació els mitjans o les claus necessaris per garantir que aquestes publicacions es puguin consultar de manera permanent.

3. Quan raons tecnològiques o d'una altra índole ho aconsellin, els centres de conservació poden requerir a l'editor o productor el lliurament, a través de xarxes electròniques, dels recursos objecte de dipòsit legal en els formats en què estiguin editats.

4. El compliment d'aquestes obligacions no pot perjudicar els interessos legítims dels titulars dels drets, ni entrar en conflicte amb l'explotació comercial que ells facin del material esmentat.

En cap cas el compliment del que disposa aquest article pot suposar als editors o productors una càrrega econòmica addicional a la directament derivada de la mera posada a disposició dels continguts i llocs web que permeti donar compliment a l'obligació legal de dipòsit de les publicacions en línia.

Article 9. *Conservació i accés de les publicacions en línia.*

1. Els centres de conservació són responsables de la preservació de les publicacions en línia la custòdia de les quals tenen encomanada.

2. La Biblioteca Nacional d'Espanya i els centres de conservació de les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits competencials, poden acordar la constitució dels repositoris que considerin necessaris per conservar i difondre les publicacions en línia capturades o lliurades, amb l'objectiu d'aconseguir la màxima eficiència en la seva gestió.

3. Quan els repositoris a què es refereix l'apartat anterior incloguin recursos d'accés restringit, la seva consulta per part dels usuaris s'ha de portar a terme únicament des dels terminals instal·lats a les seus de la Biblioteca Nacional d'Espanya i dels centres de conservació de les comunitats autònomes, respectant la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal i propietat intel·lectual.

4. D'acord amb l'article 37.1 del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, els centres de conservació poden reproduir, reformatar, regenerar i transferir els recursos per garantir la seva conservació, respectant la legislació sobre propietat intel·lectual; els titulars de drets sobre obres o prestacions protegides amb mesures tecnològiques eficaces han de facilitar als centres de conservació la informació i els mitjans adequats per garantir la realització de les reproduccions d'aquests recursos.

Els subjectes obligats són els responsables de facilitar la informació que permeti transferir les dades del suport original al suport de conservació.

5. La documentació generada en la gestió del dipòsit legal de les publicacions en línia s'ha de tractar d'acord amb els principis que estableix el Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, i les normes tècniques d'interoperabilitat que li siguin aplicables. Així mateix, tot el procés de gestió del dipòsit legal d'aquestes publicacions s'ha de sotmetre als principis que estableix la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Article 10. *Col·laboració en la conservació de les publicacions en línia.*

1. La Biblioteca Nacional d'Espanya i els centres de conservació designats per les comunitats autònomes poden establir acords de col·laboració amb les entitats públiques o privades que disposin de plataformes de distribució en línia de les publicacions i recursos digitals, que aquestes mateixes editin o produeixin, i que siguin considerades «repositoris segurs», als efectes de conservació, sempre que aquestes plataformes compleixin els requisits necessaris per exercir aquesta funció, d'acord amb els criteris establerts pels centres de conservació i sota la seva supervisió.

2. Els acords que es portin a terme entre els centres de conservació i les entitats públiques o privades que mantinguin les plataformes esmentades han d'incloure entre altres aspectes els següents:

- a) Les característiques del repositori de l'entitat col·laboradora.
- b) Els procediments per a la conservació de les publicacions o els recursos de l'entitat col·laboradora.
- c) El període de vigència de la col·laboració.

3. Quan, en virtut del que indica l'apartat anterior, s'estableixi un acord de col·laboració amb una entitat, el centre de conservació no ha de capturar els recursos de l'entitat, i aquesta queda obligada a conservar les publicacions i recursos, així com a mantenir la plataforma activa en les condicions estipulades durant el període de vigència de l'acord. L'entitat col·laboradora ha de facilitar l'accés als seus recursos en les mateixes condicions que les establertes per als centres de conservació.

4. En cas de desaparició per qualsevol causa de les entitats públiques o privades a què es refereixen els apartats anteriors o que aquestes deixin de complir les condicions que anteriorment van fer possible l'acord de col·laboració, els recursos en línia conservats en aquestes entitats s'han de lliurar al centre de conservació estipulat a l'acord.

5. Així mateix, a partir del moment en què es produeixin les circumstàncies que impossibilitin el compliment dels compromisos de conservació i consulta adquirits per les entitats esmentades, aquestes han de complir l'obligació del dipòsit legal, tal com estipula l'article 7.

6. La Biblioteca Nacional d'Espanya i els centres de conservació de les comunitats autònomes han de mantenir actualitzada la relació de les plataformes de distribució que acordin cooperar com a repositoris segurs del dipòsit legal, i han d'especificar quines són les característiques del seu repositori, quins recursos ha de conservar l'entitat col·laboradora, així com el període de vigència de la col·laboració.

Article 11. *Identificació dels dominis per part de les entitats responsables de la seva gestió i dels agents registradors.*

Les entitats responsables de la gestió del registre de noms de domini d'Internet establertes en territori espanyol han de proporcionar a la Biblioteca Nacional d'Espanya i als centres de conservació de les comunitats autònomes els noms de domini registrats davant d'aquestes, a requeriment dels esmentats centres de conservació.

Així mateix, les persones físiques o jurídiques que actuïn com a agents registradors de noms de domini han de proporcionar la mateixa informació respecte dels dominis vinculats

al territori nacional que no estiguin inclosos en algun dels registres establerts a Espanya a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposició addicional primera. *No-increment de despesa pública.*

Aquest Reial decret no pot suposar un increment net de despesa pública i el seu funcionament s'ha de dur a terme amb els mitjans materials i personals disponibles actualment a l'Administració, sense cap increment de dotacions ni de retribucions, ni d'altres despeses de personal.

Disposició addicional segona. *Col·laboració entre els centres de conservació.*

La Biblioteca Nacional d'Espanya i els centres de conservació designats per les comunitats autònomes han d'establir les vies de col·laboració necessàries per:

- a) Evitar, de conformitat amb el que disposa la Llei 20/2013, de 19 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, la imposició de càrregues administratives innecessàries o duplicades per part dels obligats a permetre el dipòsit legal de les publicacions en línia.
- b) Garantir que les càrregues administratives que s'imposin no suposin costos per als editors i productors de publicacions en línia.
- c) Establir polítiques comunes per a la captura de continguts i la realització de col·leccions, als efectes de donar compliment a les obligacions de dipòsit legal de les publicacions en línia que preveu aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que estableix que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat ha de considerar el servei de la cultura un deure i atribució essencials, i ha de facilitar la comunicació cultural entre les comunitats autònomes, d'acord amb aquestes.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

Correspon al titular del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport dictar, dins de l'àmbit de les seves competències, les disposicions que puguin ser necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El ministre d'Educació, Cultura i Esport,
ÍÑIGO MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO